

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 424/2025-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného ULC Čarnogurský s.r.o., Tvarožkova 5, Bratislava, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 18Ek/648/2024 zo 6. marca 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 6. mája 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) napadnutým uznesením okresného súdu o zamietnutí jeho sťažnosti proti uzneseniu o zastavení exekúcie. Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť, vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a priznať mu náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal návrh na vykonanie exekúcie o vymoženie 109 780 eur s prísl. proti povinnej [REDAKOVANÉ], na základe exekučného titulu podľa § 45 ods. 2 písm. 1 Exekučného poriadku v spojení s § 161 ods. 3 písm. c) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“) – výpisu zo zoznamu pohľadávok uloženého na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-33R/5/2021 (pôvodne Okresný súd Bratislava I pod sp. zn. 33R/5/2021). Konanie bolo vedené okresným súdom pod sp. zn. 18Ek/648/2024.

3. Iniciovaniu exekučného konania predchádzalo konanie Okresného súdu Bratislava I vedené pod sp. zn. B1-33R/5/2021, v ktorom uznesením zo 7. júla 2022 rozhodol o povolení reštrukturalizácie povinnej, ustanovil správcu a konanie uznal za vedľajšie insolvenčné konanie. Povinná predložila veriteľskému výboru reštrukturalizačný plán z 10. decembra 2022, ktorý bol týmto výborom schválený 23. decembra 2022. Následne 16. januára 2023 schôdza veriteľov rozhodla o neprijatí reštrukturalizačného plánu. Okresný súd Bratislava I uznesením zo 17. apríla 2023 nahradil súhlas skupiny veriteľov č. 1 (nezabezpečení veriteľa) s reštrukturalizačným plánom, potvrdil tento plán a ukončil reštrukturalizáciu povinnej. Keďže povinná neplnila pohľadávku sťažovateľa na základe skutočností uvedených v reštrukturalizačnom pláne, nastala nemožnosť jeho splnenia a v dôsledku toho sa stal voči sťažovateľovi neúčinným (v zmysle § 159 zákona o konkurze a reštrukturalizácii).

4. Okresný súd 17. mája 2024 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora, ktorý vydal 20. mája 2024 upovedomenie o začatí exekúcie. Povinná podala 12. júna 2024 návrh na zastavenie exekúcie.

5. Ústavný súd nálezom č. k. III. ÚS 294/2024-82 z 2. októbra 2024 (ďalej len „nález ústavného súdu“) zrušil uznesenie (po prechode výkonu súdnictva) mestského súdu zo 17. apríla 2023 (o potvrdení reštrukturalizačného plánu) a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Povinná doručila nález ústavného súdu okresnému súdu 7. novembra 2024. Okresný súd následne uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom z 11. decembra 2024 exekúciu zastavil podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku (podľa ktorého súd exekúciu zastaví, ak bol exekučný titul zrušený). Okresný súd dospel k záveru, že na základe zrušujúceho nálezu ústavného súdu reštrukturalizačný plán povinnej už nie je potvrdený a exekučný titul – výpis pohľadávok – nadväzujúci na zrušené rozhodnutie súdu o schválení reštrukturalizačného plánu, je nevykonateľný.

6. O sťažnosti sťažovateľa proti tomuto uzneseniu okresný súd rozhodol napadnutým uznesením zo 6. marca 2025 vydaným sudcom tak, že ju ako nedôvodnú zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 22. marca 2025.

7. Dňa 18. marca 2025 bolo v Obchodnom vestníku zverejnené uznesenie mestského súdu z 12. marca 2025, ktorým zamietol reštrukturalizačný plán povinnej a zamietol návrh na nahradenie súhlasu skupiny veriteľov č. 1 s týmto plánom.

II.

Argumentácia sťažovateľa

8. Sťažovateľ namieta, že okresný súd nesprávne posúdil nález ústavného súdu, ktorý zrušil „len“ uznesenie mestského súdu o potvrdení reštrukturalizačného plánu a nijako nezasiahol do exekučného titulu ani nezastavil reštrukturalizačné konanie povinnej (ktoré stále trvá), čo ho viedlo k nesprávnej aplikácii § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. Prezentuje názor, že exekučný titul sa zrušením uznesenia mestského súdu nestal nevykonateľným, nebol pozbavený účinku, a preto naďalej platí a ostáva podkladom na vymáhanie jeho pohľadávky, opak by mal za následok porušenie právnej istoty sťažovateľa. Exekučný titul nebol ani zmenený.

9. Zotrváva na presvedčení, že vrátenie veci mestskému súdu na ďalšie konanie nezmenilo podstatu exekučného titulu, pokiaľ nebola výslovne konštatovaná jeho neplatnosť alebo neúčinnosť.

Exekučný titul potvrdzuje, že pohľadávka sťažovateľa bola uznaná a zapísaná do zoznamu pohľadávok v rámci reštrukturalizačného konania proti povinnej, ktorá naďalej trvá, nebola nálezom zastavená.

10. Pripomína, že voči nemu sa reštrukturalizačný plán stal neúčinným podľa § 159 zákona o konkurze a reštrukturalizácii už pred tým než došlo k jeho zamietnutiu mestským súdom po vrátení veci na ďalšie konanie, čím nastali účinky podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii ako zákonný následok nesplnenia pohľadávky. Výpis zo zoznamu pohľadávok je naďalej platným exekučným titulom podľa § 161 ods. 3 písm. c) zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Východiská nálezu ústavného súdu sa preto na prípad sťažovateľa nevzťahujú. Na uvedenú argumentáciu uplatnenú už v sťažnosti proti uzneseniu o zastavení exekúcie okresný súd v napadnutom uznesení nijako nereagoval, čo zakladá jeho nepreskúmateľnosť. Sťažovateľ dokonca prezentuje názor, že výpis zo zoznamu pohľadávok je nezávislý od reštrukturalizačného plánu, keďže pohľadávky sa zapisujú ešte pred jeho vypracovaním. Potvrdenie alebo nepotvrdenie reštrukturalizačného plánu preto nemá na výpis zo zoznamu pohľadávok žiadny vplyv.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

11. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením okresného súdu, ktorým zamietol sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu o zastavení exekúcie vedenej v jeho prospech z dôvodu nesprávnej aplikácie § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku a nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia.

12. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zrejmé, že pri svojom závere o správnosti a zákonnosti zastavenia exekúcie z dôvodu podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku vychádzal okresný súd z toho, že exekučný titul bol vydaný na základe reštrukturalizačného plánu potvrdeného uznesením mestského súdu zverejneným v Obchodnom vestníku. Uznesenie mestského súdu bolo zrušené nálezom ústavného súdu. Reštrukturalizácia povinnej tak nie je skončená. Výpis zo zoznamu pohľadávok sa vyhotovuje práve a jedine na podklade súdom potvrdeného reštrukturalizačného plánu. Práve súdom potvrdený reštrukturalizačný plán určuje v akom rozsahu akým spôsobom a v akých lehotách má dlžník plniť pohľadávky zaradené do plánu, na čo následne nadväzuje posúdenie či došlo alebo nedošlo k splneniu plánu a či sa ten stal neúčinným (to však v okolnostiach prejednávanej veci prebehlo, ešte pred vydaním nálezu ústavného súdu, pozn.). Jeho potvrdením sa završuje proces reštrukturalizácie a súd zároveň rozhodne aj o skončení reštrukturalizácie. V prejednávanej veci došlo k zrušeniu účinku výpisu zo zoznamu pohľadávok, čím stratil status exekučného titulu, preto súd analogicky exekúciu zastavil z dôvodu zrušenia exekučného titulu. Bez existencie súdom potvrdeného reštrukturalizačného plánu niet ani exekučného titulu podľa § 161 ods. 3 písm. c) zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Na výpis zo zoznamu pohľadávok nemožno podľa okresného súdu nazeráť izolovane ale vo vzájomných súvislostiach s jednotlivými štádiami reštrukturalizačného konania a v nadväznosti na sledovaný účel výpisu zo zoznamu pohľadávok. Názor sťažovateľa, že exekúciu možno viesť len na podklade výpisu zo zoznamu pohľadávok aj za stavu, že reštrukturalizačný plán nebol potvrdený súdom nemá oporu v zákonnej úprave. Ustanovenia

reštrukturalizačného plánu sa stávajú účinnými až zverejnením uznesenia o potvrdení reštrukturalizačného plánu v Obchodnom vestníku. Okresný súd konštatoval, že ak reštrukturalizačný plán nie je potvrdený súdom, dlžník nie je povinný plniť. Zrušením uznesenia o potvrdení reštrukturalizačného plánu sa konanie vrátilo späť do fázy reštrukturalizácie a obnovili sa účinky začatia reštrukturalizačného konania a povolenia reštrukturalizácie, vedeniu exekúcie preto bráni § 114 ods. 1 písm. b) a § 118 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii.

13. Napriek tomu, že okresný súd v uznesení o zastavení exekúcie, ako aj v napadnutom uznesení o zamietnutí sťažnosti sťažovateľa, a rovnako aj sťažovateľ v ústavnej sťažnosti venovali podstatnú časť svojej pozornosti polemike o možnosti či nemožnosti analogicky zastaviť exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku za vzniknutej procesnej situácie, podľa názoru ústavného súdu je v okolnostiach prejednávanej veci determinujúci práve procesný následok vydaného nálezu ústavného súdu, a teda zrušenie uznesenia mestského súdu o potvrdení reštrukturalizačného plánu a vrátení mu veci na ďalšie konanie jednak na reštrukturalizačné konanie a zároveň nepochybne aj na napadnuté exekučné konanie. Ústavný súd sa prikláňa k názoru okresného súdu, ktorý v napadnutom uznesení upriamil pozornosť na skutočnosť, že v čase rozhodovania o sťažnosti sťažovateľa (ako aj v čase vydania uznesenia o zastavení exekúcie, pozn.) nebola reštrukturalizácia povinnej skončená. Na čo nadviazal konštatovaním, že vedeniu exekúcie preto bráni § 114 ods. 1 písm. b) a § 118 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Prezentovanú úvahu však podľa ústavného súdu nedotiahol do konca.

14. Ústavný súd pripúšťa, že v okolnostiach prejednávanej veci nastala v priebehu napadnutého exekučného konania v dôsledku zrušujúceho nálezu ústavného súdu pomerne neštandardná procesná situácia, ktorú je však možné podriaďiť pod právnu úpravu obsiahnutú v ustanoveniach § 118 ods. 3 v spojení s § 114 ods. 1 písm. b) zákona o konkurze a reštrukturalizácii.

15. Už začatá exekúcia sa zastavuje povolením reštrukturalizácie za podmienky, že exekúcia sa vedie na vymoženie pohľadávky, ktorá sa v reštrukturalizácii uplatňuje prihláškou (§ 118 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii). V týchto prípadoch dochádza k zastaveniu exekúcie *ex lege*. Súdny exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré má deklaratórne účinky [(§ 61n ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku]. Exekučný súd ktorý vedie exekučné konania, preto nevydáva žiadne rozhodnutie.

16. Obdobne aj exekučné konania, ktoré sa začali pred vyhlásením konkurzu, sa jeho vyhlásením *ex lege* zastavujú (v dôsledku začatia konkurzného konania došlo k ich prerušeniu). Exekučný súd teda nemôže rozhodovať o zastavení konania, pretože by zastavoval konanie, ktoré je skončené (zastavené) a *de iure* už neexistuje. V spise sa môže doložiť rozhodnutie o vyhlásení konkurzu na majetok povinného z Obchodného vestníka a prípadne vykonať úradný záznam o právnych dôsledkoch tohto rozhodnutia (porov. I. ÚS 394/2020 zverejnené v ZNaU pod č. 20/2021 a v ňom citovaný Ďurica, M. *Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár*. 3. vydanie. Praha : C. H. Beck, 2019, s. 477 – 482.).

17. Medzi procesnými následkami vyhlásenia konkurzu (§ 48 zákona o konkurze a reštrukturalizácii) a povolenia reštrukturalizácie [§ 118 ods. 3 v spojení s § 114 ods. 1 písm. b) zákona o konkurze a reštrukturalizácii] na už začaté exekučné konanie, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá sa v reštrukturalizácii uplatňuje prihláškou, niet rozdielu.

18. Uvedené zodpovedá zmyslu a účelu reštrukturalizácie, ktorým je zabránenie individuálnemu uplatňovaniu či výkonu práv jednotlivých veriteľov v prospech ich kolektívneho uspokojenia. Maximalizácia uspokojenia pohľadávok všetkých veriteľov pri spravodlivom usporiadaní vzťahov všetkých veriteľov s dlžníkom je determinantom určujúcim spoločný záujem veriteľov (porov. I. ÚS 200/2011).

19. Ústavný súd nespochybňuje, že ak si počas reštrukturalizácie veriteľa nemôžu pohľadávky uplatňovať inak, len formou prihlášky, vytvára im zákon po neúspešnej reštrukturalizácii výhodnejšie právne postavenie na vymáhanie pohľadávok, ktoré neboli počas reštrukturalizácie uspokojené. Vyhodnotiť reštrukturalizáciu ako úspešnú či neúspešnú však možno až po jej skončení. Reštrukturalizácia povinnej však v dôsledku zrušenia uznesenia mestského súdu o potvrdení reštrukturalizačného plánu skončená nie je. Nálezom ústavného súdu bol napokon zrušený aj samotný výrok III uznesenia, ktorým súd skončil reštrukturalizáciu povinnej.

20. Pokiaľ okresný súd za danej situácie rozhodoval jednak o zastavení exekúcie, ako aj o sťažnosti sťažovateľa v exekučnom konaní, ktoré bolo v čase jeho rozhodovania zo zákona zastavené, jeho rozhodnutia nemožno považovať za vecne správne. Exekučné konanie, ktoré bolo *ex lege* zastavené, bolo postihnuté takým nedostatkom podmienky súdneho konania, ktorá bránila okresnému súdu vo veci meritórne rozhodnúť (porov. m. m. 5MCdo/1/2012, 5ECdo/252/2014).

21. Na tomto mieste ústavný súd považuje za potrebné pripomenúť, že na rozdiel od postavenia najvyššieho súdu (resp. všeobecných súdov ako takých) podstatou rozhodovania o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je posúdenie ústavnej akceptovateľnosti rozhodnutia súdu, prípadne iného orgánu verejnej moci, a nie posudzovanie jeho právnej perfektnosti ani jeho prípadné „vylepšovanie“ (IV. ÚS 325/08, IV. ÚS 218/2010). Poslaním ústavného súdu nie je kontrola súdnej činnosti vo všetkých smeroch a aspektoch a skúmanie akejkoľvek novej nezákonnosti alebo procesného pochybenia či dokonca zrejmej nesprávnosti, ktoré sa v individuálnom konaní pred všeobecnými súdmi prípadne vyskytnú, ale výlučné posudzovanie konformity aktu aplikácie práva s ústavou, prípadne medzinárodnou zmluvou.

22. Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že napadnuté uznesenie o zamietnutí sťažnosti sťažovateľa aj jemu predchádzajúce uznesenie o zastavení exekúcie možno považovať v okolnostiach sťažovateľovej veci za nadbytočné. Je nepochybné, že okresný súd o zastavení exekúcie *ex lege* vedel, čo vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia, a napriek tomu o sťažnosti sťažovateľa rozhodol.

23. Uvedenú skutočnosť však sťažovateľ v ústavnej sťažnosti vôbec nenamietal, naopak, jeho argumentácia smeruje k opačnému záveru, keďže z jeho pohľadu pokračovaniu vo vymáhaní jeho pohľadávky voči povinnej nič nebránilo.

24. Aj prezentovaná sťažnostná argumentácia tak ústavnému súdu umožňuje konštatovať, že pochybenie okresného súdu, ktorý rozhodol o sťažnosti sťažovateľa v *ex lege* zastavenom exekučnom konaní, nedosahuje ústavne relevantnú intenzitu a jeho dôsledky na hodnotenie spravodlivosti procesu ako celku nie sú v príčinnej súvislosti s namietaným porušením označených základných práv podľa ústavy a dohovoru tak, ako ich sťažovateľ subjektívne vníma. Inými slovami, podľa názoru ústavného súdu vydanie napadnutého uznesenia nemá materiálny

dopad na obsah označených práv sťažovateľa. Ani jeho prípadné zrušenie by neznamenal zmeny právneho postavenia sťažovateľa v *ex lege* zastavenom exekučnom konaní.

25. Ústavnú sťažnosť sťažovateľa preto ústavný súd odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. augusta 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu